

АНТОН ПЕТРОВ

/1977 - 2003/

Антон Петров е роден в Русе на 14 декември 1977 в семейството на Иванка и Валентин Петрови. Завършва Корабния техникум, а след това Средното сержантско общовойсково училище „Георги Измирлиев“ във Велико Търново.

Постъпва на кадрова военна служба в Българската армия през 1996 година. Петров е разпределен и служи в Свищов, а по-късно изявява желание, кандидатства и е измежду малкото приети в 68-ма Бригада „Специални сили“ в Пловдив (бившата парашутна) като инструктор по инженерна подготовка.

Петров заминава за Ирак по свое желание още с първата група български военни. Той има звание младши сержант и е назначен за командир на отделение в българския батальон в Кербала.

На 27 декември 2003 г., в 12:45 ч., база „Индия“, в която е гарнизонът на Петров, е атакувана с минохвъргачки и три превозни средства, заредени с експлозиви. Въпреки че терористите са били убити на разстояние повече от 150 метра от лагера, цистерна-бомба преминава през недостатъчните заграждения и се взривява непосредствено до базата. Загиват 5 български военнослужещи, между които е и Антон Петров, а други 27 са тежко ранени. Според някои военни източници, атаката над българите е извършена поради остър недостиг на гориво в града, а българите са отговаряли за конвоите с цистерни.

Антон Петров загива две седмици след навършване на 26-годишнината си. Повишен е в звание „офицерски кандидат“ и е награден със знак „За вярна служба под знамената“ I степен.

